

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת מעשה-story	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

תענית-סדר תעניות אלו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דבר אחר: בעתם - בלילי רביעיות ובלילי שבתות. שכן מצינו בימי שמעון בן שטח, שירדו להם גשמים בלילי רביעיות ובלילי שבתות, עד שנעשו חטים ככליות ושעורים כגרעיני זיתים ועדשים כנירי זהב, וצררו מהם דוגמא לדורות, להודיע כמה החטא גורם, שנאמר (ירמיהו ה) עונותיכם הטו אלה והטאתיכם מנעו הטוב מכם.												
וכן מצינו בימי הורדוס שהיו עוסקין בבנין בית המקדש, והיו יורדין גשמים בלילה, למחר נשבה הרוח ונתפורר העבים וזרחה החמה ויצאו העם למלאכתן, וידעו שמלאכת שמים בידיהם.												
מעשה ששלחו לחוני המעגל וכו'.												
פעם אחת יצא רוב אדר ולא ירדו גשמים. שלחו לחוני המעגל: התפלל וירדו גשמים התפלל ולא ירדו גשמים.	תנו רבנן:											
עג עוגה ועמד בתוכה, כדרך שעשה חבקוק הנביא, שנאמר (חבקוק ב) על משמרתי אעמדה ואתיבה על מצור וגו'.	[חוני המעגל]											
אמר לפניו: רבונו של עולם בניך שמו פניהם עלי שאני כבן בית לפניך, נשבע אני בשמך הגדול שאיני זו מכאן עד שתרחם על בניך. התחילו גשמים מנטפין												
רבי, ראינוך ולא נמות. כמדומין אנו שאין גשמים יורדין אלא להתיר שבועתך.	אמרו לו תלמידיו:											
אמר: לא כך שאלתי, אלא גשמי ברורות שיחזין ומערות. ירדו בועף, עד שכל טפה וטפה כמלא פי חבית. ושיערו חכמים שאין טפה פחותה מלוג.												
רבי, ראינוך ולא נמות. כמדומין אנו שאין גשמים יורדין אלא לאבד העולם.	אמרו לו תלמידיו:											
אמר לפניו: לא כך שאלתי, אלא גשמי רצון ברכה ונדבה. ירדו כתיקנן, עד שעלו כל העם להר הבית מפני הגשמים.												
רבי, כשם שהתפללת שירדו, כך התפלל וילכו להם.	אמרו לו:											
כך מקובלני שאין מתפללין על רוב הטובה. אף על פי כן, הביאו לי פר הודאה. הביאו לו פר הודאה. סמך שתי ידיו עליו	אמר להם: [חוני המעגל]											
ואמר לפניו: רבונו של עולם עמך ישראל שהוצאת ממצרים אינן יכולין לא ברוב טובה ולא ברוב פורענות, כעסת עליהם - אינן יכולין לעמוד, השפעת עליהם טובה - אינן יכולין לעמוד, יהי רצון מלפניך שיפסקו הגשמים ויהא ריח בעולם.												
מיד נשבה הרוח ונתפוררו העבים, וזרחה החמה, ויצאו העם לשדה והביאו להם כמהין ופטירות.												
אלמלא חוני אתה - גזרני עליך נידוי. שאילו שנים כשני אליהו שמפתחות גשמים בידו של אליהו לא נמצא שם שמים מתחלל על ידיך? אבל מה אעשה לך שאתה מתחטא לפני המקום ועושה לך רצונך, כבן שמתחטא על אביו ועושה לו רצונו. ואומר לו: אבא, הולכיני לרחצני בחמין, שטפני בצונן, תן לי אגוזים, שקדים, אפרסקים, ורמונים - ונתן לו. ועליך הכתוב אומר (משלי כ"ג) ישמח אביוך ואמך ותגל יולדתיך.	שלחו לו שמעון בן שטח:											
מה שלחו בני לשכת הגזית לחוני המעגל: (איוב כ"ב) ותגזר אמר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור. ותגזר אמר - אתה גזרת מלמטה, והקדוש ברוך הוא מקיים מאמרך מלמעלה. ועל דרכיך נגה אור - דור שהיה אפל הארת בתפלתך, כי השפילו ותאמר גוה - דור שהיה שפל הגבהתו בתפלתך, ושח עינים יושע - דור ששה בעונו הושעתו בתפלתך, ימלט אי נקי - דור שלא היה נקי מלמטו בתפלתך, ונמלט בכר כפין - מלמטו במעשה ידך הברורין.	תנו רבנן:											
כל ימיו של אותו צדיק היה מצטער על מקרא זה (תהלים קכ"ו) שיר המעלות בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים.	רבי יוחנן:											
מי איכא דניים שבעין שנין בחלמא?	אמר: [חוני המעגל]											
יומא חד הוה אול באורחא, חזייה לההוא גברא דהוה נטע חרובא, אמר ליה: האי, עד כמה שנין טעינן? - אמר ליה: עד שבעין שנין. - אמר ליה: פשיטא לך דחיית שבעין שנין? - אמר ליה: האי גברא עלמא בחרובא אשכחתייה, כי היכי דשתלי לי אבהתי - שתלי נמי לבראי.												
יתיב, קא כריך ריפתא, אתא ליה שינתא, נים. אהדרא ליה משוניתא, איכסי מעינא, ונים שבעין שנין.												
כי קם חזייה לההוא גברא דהוה קא מלקט מינייהו. אמר ליה: את הוא דשתלתי? - אמר ליה: בר בריה אנא. אמר ליה: שמע מינה דניימי שבעין שנין. חזא לחמריה דאתיילידא ליה רמכי רמכי.												
אול לביתיה, אמר להו: בריה דחוני המעגל מי קיים? - אמרו ליה: בריה ליתא, בר בריה איתא. אמר להו: אנא חוני המעגל. לא הימנוהו.												
אול לבית המדרש, שמעניהו לרבנן דקאמרי: נהירן שמעתתין כבשני חוני המעגל, דכי הוי עייל לבית מדרשא, כל קושיא דהוה להו לרבנן הוה מפרק להו. אמר להו: אנא ניהו, ולא הימנוהו, ולא עבדי ליה יקרא כדמבעי ליה, חלש דעתייה, בעי רחמי ומית.												
היינו דאמרי אינשי: או חברותא או מיתותא.	רבא:											
אבא חלקיה בר בריה דחוני המעגל הוה, וכי מצטריך עלמא למיטרא הוה משדרי רבנן לגביה ובעי רחמי, ואתי מיטרא.	[אבא חלקיה]											
זימנא חדא איצטריך עלמא למיטרא, שדור רבנן זוגא דרבנן לגביה למבעי רחמי דניתי מיטרא.												

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

תענית-סדר תעניות אלו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אזול לביתיה ולא אשכחיהו, אזול בדברא ואשכחיהו דהוה קא רפיק. יהבו ליה שלמא ולא אסבר להו אפיה. בפניא, כי הוה מנקט ציבי, דרא ציבי ומרא בחד כתפא, וגלימא בחד כתפא. כולה אורחא לא סיים מסאני, כי מטי למיא - סיים מסאניה. כי מטא להזומי והיגי - דלינהו למניה. כי מטא למתא נפקא דביתהו לאפיה כי מיקשטא. כי מטא לביתהו עלת דביתהו ברישא, והדר עייל איהו, והדר עיילי רבנן. יתיב וכריך ריפתא, ולא אמר להו לרבנן תו כרוכו. פלג ריפתא לינוקא, לקשישא - חדא, ולזוטרא - תרי.												ג: כג
אמר לה לדביתהו: ידענא דרבנן משום מיטרא קא אתו, ניסק לאיגרא וניבעי רחמי, אפשר דמרצי הקדוש ברוך הוא וייתי מיטרא. ולא נחזיק טיבותא לנפשין.												ג: כג
סקו לאיגרא. קם איהו בחדא זויטא ואיהי בחדא זויטא, קדים סלוק ענני מהך זויטא דדביתהו.												ג: כג
כי נחית, אמר להו: אמאי אתו רבנן?	[אבא חלקיה]											ג: כג
שדרי לן רבנן לגבי דמר למיבעי רחמי אמיטרא.	אמרו ליה:											ג: כג
ברוך המקום שלא הצריך אתכם לאבא חלקיה.	אמר להו: [אבא חלקיה]											ג: כג
ידענן דמיטרא מחמת מר הוא דאתא, אלא לימא לן מר הני מילי דתמיה לן:	אמרו ליה:											ג: כג
מאי טעמא כי יהבינא למר שלמא לא אסבר לן מר אפיה?	[אמרו ליה]											ג: כג
שכיר יום הואי, ואמינא לא איפגר.	אמר להו: [אבא חלקיה]											ג: כג
ומאי טעמא דרא מר ציבי אחד כתפיה וגלימא אחד כתפיה?	[אמרו ליה]											ג: כג
טלית שאולה היתה, להכי - שאלי, ולהכי - לא שאלי.	אמר להו: [אבא חלקיה]											ג: כג
מאי טעמא כולה אורחא לא סיים מר מסאניה, וכי מטי למיא סיים מסאניה?	[אמרו ליה]											ג: כג
כולה אורחא חזינא, במיא - לא קא חזינא.	אמר להו: [אבא חלקיה]											ג: כג
מאי טעמא כי מטא מר להזומי והיגי דלינהו למניה?	[אמרו ליה]											ג: כג
זה מעלה ארוכה וזה - אינה מעלה ארוכה.	אמר להו: [אבא חלקיה]											ג: כג
מאי טעמא כי מטא מר למתא נפקא דביתהו דמר כי מיקשטא?	[אמרו ליה]											ג: כג
כדי שלא אתן עיני באשה אחרת.	אמר להו: [אבא חלקיה]											ג: כג
מאי טעמא עיילא היא ברישא והדר עייל מר אבתרה, והדר עיילין אנן?	[אמרו ליה]											ג: כג
משום דלא בדקיתו לי.	אמר להו: [אבא חלקיה]											ג: כג
מאי טעמא כי כריך מר ריפתא לא אמר לן איתו כרוכו?	[אמרו ליה]											ג: כג
משום דלא נפישא ריפתא, ואמינא לא אחזיק בהו ברבנן טיבותא בחנם.	אמר להו: [אבא חלקיה]											ג: כג
מאי טעמא יהיב מר לינוקא קשישא חדא ריפתא ולזוטרא תרי?	[אמרו ליה]											ג: כג
האי קאי בביתא, והאי יתיב בבי כנישתא.	אמר להו: [אבא חלקיה]											ג: כג
ומאי טעמא קדים סלוק ענני מהך זויטא דהוות קיימא דביתהו דמר, לעננא דידיה?	[אמרו ליה]											ג: כג
משום דאיתתא שכיחא בביתא, ויהבא ריפתא לעניי ומקרבא הנייתה ואנא יהיבנא זוזא, ולא מקרבא הנייתה. אי נמי הנהו ביריוני דהוו בשיבבותן, אנא בעי רחמי דלימותו, והיא בעיא רחמי דליהדרו בתיבתא, ואהדרו.	אמר להו: [אבא חלקיה]											ג: כג
חנן הנחבא בר בריתא דחוני המעגל הוה.												ג: כג
כי מצטרף עלמא למיטרא הוו משדרי רבנן ינוקי דבי רב לגביה, ונקטי ליה בשיפולי גלימיה ואמרו ליה: אבא, אבא, הב לן מיטרא.												ג: כג
אמר לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, עשה בשביל אלו שאין מכירין בין אבא דיהיב מיטרא לאבא דלא יהיב מיטרא.	[חנן הנחבא]											ג: כג
ואמאי קרי ליה חנן הנחבא												ג: כג

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

תענית-סדר תעניות אלו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מפני שהיה מחביא עצמו בבית הכסא.											!	◇	כג:	
תא חזי מה בין תקיפי דארעא דישראל לחסידי דבבל.	רבי זריקא לרב ספרא:										■	◇	כג:	
חסידי דבבל - רב הונא ורב חסדא, כי הוה מצטרף עלמא למיטרא אמרי: ניכניף הדדי וניבעי רחמי, אפשר דמירצוי הקדוש ברוך הוא דייתי מיטרא.											○	■	◇	כג:
תקיפי דארעא דישראל - כגון רבי יונה אבוב דרבי מני, כי הוה מצטרף עלמא למיטרא הוה עייל לביתיה, ואמר להו: הבו לי גואלקי, ואיזיל ואיתי לי בזוזא עיבורא. כי הוה נפיק לברא, אזיל וקאי בדוכתא עמיקתא, דכתיב (תהלים ק"ל) ממעמקים קראתך ה', וקאי בדוכתא צניעא, ומכסי בשקא, ובעי רחמי, ואתי מיטרא.	[רבי יונה אבוב דרבי מני]										○	■	◇	כג:
אייתי מר עיבורא?	כי הוה אתי לביתיה אמרי ליה:										○			כג:
אמינא, הואיל ואתא מיטרא השתא - רווח עלמא.	אמר להו: [רבי יונה אבוב דרבי מני]										○			כג:
ותו, רבי מני בריה הוה קא מצערי ליה דבי נשיאה. אישתטח על קברא דאבוב, אמר ליה: אבא, אבא, הני מצערו לי.	[רבי מני]										○		◇	כג:
יומא חד הוה קא חלפי התם, אינקוט כרעא דסווסווייהו, עד דקבילו עלייהו דלא קא מצערו ליה.											○			כג:
ותו, רבי מני הוה שכיח קמיה דרבי יצחק בן אלישיב. אמר ליה: עתירי דבי חמי קא מצערו לי.	[רבי מני]										○		◇	כג:
ליענו	אמר: [רבי יצחק בן אלישיב]										○			כג:
ואיענו.											○			כג:
קא דחקו לי.	אמר: [רבי מני]										○			כג:
ליעתרו	אמר: [רבי יצחק בן אלישיב]										○			כג:
ואיעתרו.											○			כג:
לא מיקבלי עלי אינשי ביתי.	אמר: [רבי מני]										○			כג:
מה שמח?	אמר ליה: [רבי יצחק בן אלישיב]										○			כג:
חנה.	[רבי מני]										○			כג:
תתייפי חנה	[רבי יצחק בן אלישיב]										○			כג:
ונתייפת.											○			כג:
קא מגנדרא עלי.	אמר ליה: [רבי מני]										○			כג:
אי הכי - תחזור חנה לשהרוריתה.	אמר ליה: [רבי יצחק בן אלישיב]										○			כג:
וחזרה חנה לשהרוריתה.											○			כג:
הנהו תרי תלמידי דהוה קמיה דרבי יצחק בן אלישיב											○		◇	כג:
ניבעי מר רחמי עלן דניחכים טובא	אמרו ליה:										○			כג:
עמי היתה ושלחתייה.	אמר להו: [רבי יצחק בן אלישיב]										○		◇	כג: